

458

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 lipca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) przepis art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach zasługujących na uwzględnienie podatek od cukru wyrobionego w kraju

może być zakredytowany na warunkach ustalanych przez Ministra Skarbu.”

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

459

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 lipca 1939 r.

o zmianie ustawy o opodatkowaniu cukru skrobiowego.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 170) dodaje się po artykule 6 nowy tytuł: „Wolne składy” i nowy artykuł 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. (1) Minister Skarbu może zezwalać na urządzenie wolnych składów cukru skrobiowego w celu przechowywania cukru skrobiowego bez opłaty podatku poza wytwórniami.

(2) Z wolnego składu cukier skrobiowy może być wydany do wolnego obrotu dopiero po zaplaceniu lub zakredytowaniu podatku spo-

zywczego, a bez opłaty podatku jedynie na cele określone w art. 2.

(3) Warunki urządzenia i prowadzenia wolnych składów cukru skrobiowego, a także wykonywania nad nimi kontroli i zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa ustala Minister Skarbu.”

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

460

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 lipca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od olejów mineralnych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 252) zmienionym ustawą z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 208) przepis art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach zasługujących na uwzględnienie podatek od olejów mineralnych wyrobionych w kraju może być zakredytowany na warunkach ustalanych przez Ministra Skarbu.”.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

461

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 lipca 1939 r.

o zmianie ustawy o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej oraz ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681), zmienionej ustawą z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 550), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 599), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 802) oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) wprowadza się zmiany następujące:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska i marynarki wojennej.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Zakwaterowanie może być:

- 1) stałe — w stałej siedzibie garnizonu na podstawie stałej dyslokacji, lub
- 2) przejściowe — poza stałymi kwaterami w garnizonie.

Zakwaterowanie przejściowe obejmuje w szczególności przypadki spowodowane: zmianą stałej dyslokacji, tworzeniem nowych jednostek, ćwiczeniami lub przeszkoleniem wojskowym, podróżami w celach służbowych, przemarszami, zebraniem kontrolnymi oraz wezwaniem wojska do pomocy władzom cywilnym.

W czasie wojny i mobilizacji oraz w przypadkach zwiększenia stanu liczebnego Sił Zbrojnych gdy tego wymaga interes obrony Państwa stwierdzony uchwałą Rady Ministrów, zakwaterowanie przejściowe obejmuje ponadto inne przypadki, wymagające zakwaterowania poza stałymi kwaterami w garnizonie.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Początek, czas trwania i koniec uprawnienia do otrzymania kwatery stałej lub

przejściowej oraz szczegółowe przepisy, dotyczące warunków powyższych uprawnień, określa rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Skarbu.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Kwatery stałe przewidziane są na pomieszczenie w nich ludzi, zwierząt, kancelaryj, izb szkolnych, wartowniczych i inspekcyjnych, zakładów leczniczych, aresztów, składów, warsztatów i zakładów oraz wszelkich innych urządzeń niezbędnych dla wojska i marynarki wojennej.

Pomieszczenia powinny znajdować się w zabudowaniach, odpowiadających ich przeznaczeniu.

Zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych określają sposób budowy kwater stałych zależnie od ich rodzaju i przeznaczenia, tudzież zabezpieczenie zabudowań i poszczególnych izb przed pożarami lub innymi zniszczeniami.

Zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych określają również sposób urządzenia, oświetlenia i ogrzewania pomieszczeń przeznaczonych na stałe zakwaterowanie zwierząt, kancelaryj, izb szkolnych, wartowniczych i inspekcyjnych, zakładów leczniczych, aresztów, składów, warsztatów i zakładów oraz wszelkich innych urządzeń niezbędnych dla wojska i marynarki wojennej.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Zakłady użyteczności publicznej, jak zakłady wodociągowo-kanalizacyjne i elektryczne obowiązane są zaopatrywać koszary oraz inne budynki przeznaczone na stałe zakwaterowanie oddziałów wojskowych, a znajdujące się na terenie działalności tych zakładów, w wodę i energię elektryczną oraz odprowadzać ścieki z tych zabudowań za opłatami ustalonymi przez zakład w porozumieniu z władzą wojskową.

W razie niemożności ustalenia w drodze wzajemnego porozumienia opłat za wodę, kanały lub elektryczność, wysokość tych opłat